

Sedm sešitů, sedm modulů, sedm složek systému. Na listech papíru Viktor Kopasz vždy plně rozvine svůj přístup k práci s fotografií, grafickými prvky a slovy. Sleduje vizuální a významové analogie a obrazy ukládá do vztahových konstelací. Místy přidává stručné textové komentáře. Bezprostředně zahlédnuté interakce podrobuje opakovaným rozvahám nad rolí konkrétního a abstrahovaného, celku a detailu, nad mírou osobních referencí a sdílené zkušenosti. Teprve pak je usadí do systému, který má překračovat řád posloupnosti a kauzality. V každém sešitě tak narážíme nejen na vzájemně provázané sekvence, ale rovněž na nečekané střihy a zvraty.

Dobrodružnou se výprava po sešitech [Dočasných objektů](#) stává, když se poddáme jejich nelineární struktuře a vstoupíme do ní bez předchozích očekávání. Pořadí jednotlivých modulů není pevně dané. Každý rozvíjí vlastní „téma“ a jejich příbuznost spočívá zejména v obdobném nakládání s vizuálním materiálem. Také proto je každý sešit pevně sešit sponou, ale všechny dohromady jsou pouze dočasně spoutány pružnou gumou.

Texty v jednotlivých sešitech vyzdvihují některé z uzlových míst jejich struktury. Nemají však nad obsahem sešitů převzít kontrolu a stát se návodem k porozumění Kopaszovým kognitivním mapám. Považujme je tedy zejména za dílčí poznámky, které kdosi připsal na okraj stránky.

Seven notebooks, seven modules, seven components of the system. On sheets of paper, Viktor Kopasz always fully develops his approach to working with photography, graphic elements, and words. He follows visual and semantic analogies and places images in relational constellations. In places, he adds brief textual comments. He subjects immediately glimpsed interactions to repeated considerations of the role of the concrete and the abstract, the whole and the detail, and the degree of personal reference and shared experience. Only then does he settle them into a system that is meant to transcend the order of sequence and causality. Thus, in each notebook we encounter not only interrelated sequences but also unexpected cuts and twists.

The journey through the [Temporary Objects](#) notebooks becomes adventurous when we surrender to their non-linear structure and enter without prior expectations. The order of the modules is not fixed. Each develops its own “theme” and their relatedness lies mainly in their similar treatment of visual material. This is also why each stapled notebook is firmly held together, but all of them are only temporarily bound together with elastic.

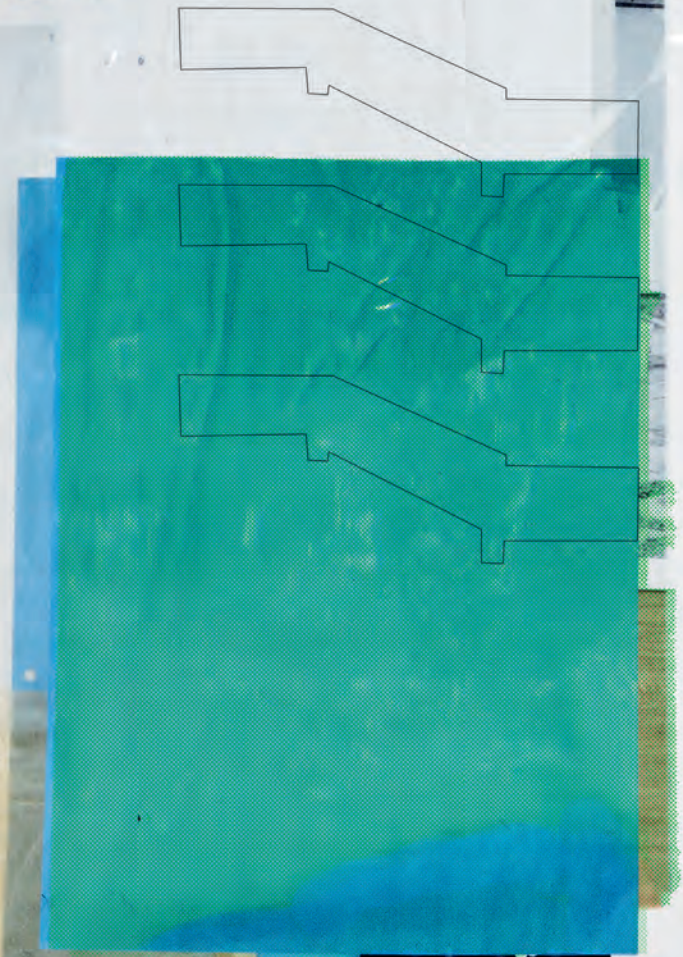
The texts in each notebook highlight some of the nodal points of their structure. However, they are not meant to take control of the content of the notebooks and become a guide to understanding Kopasz’s cognitive maps. Let us therefore consider them mainly as partial notes that someone has added in the margin of the page.

blue print

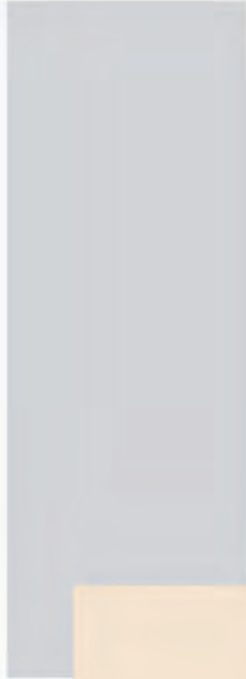
x (a)

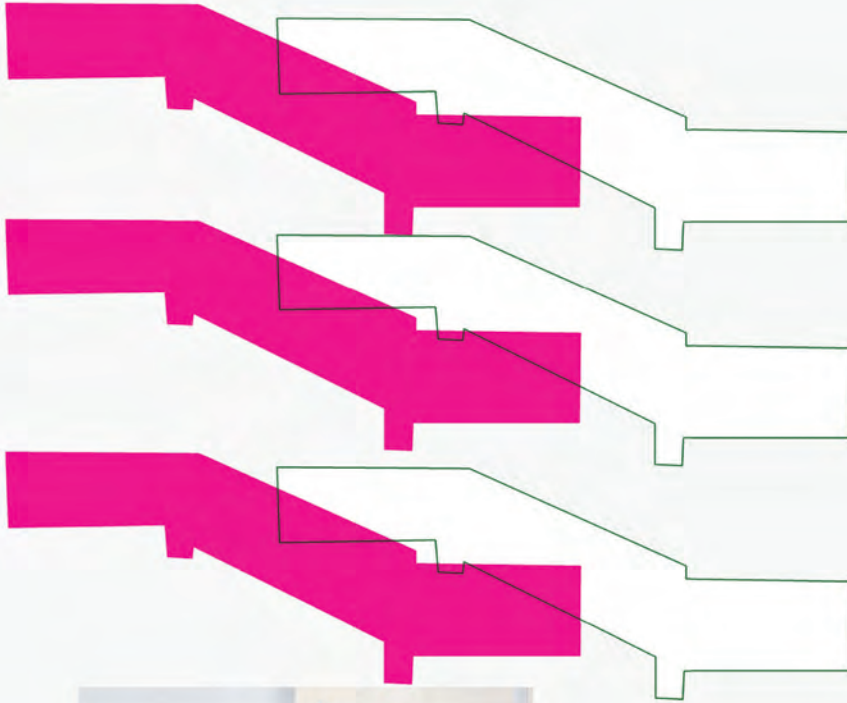
2

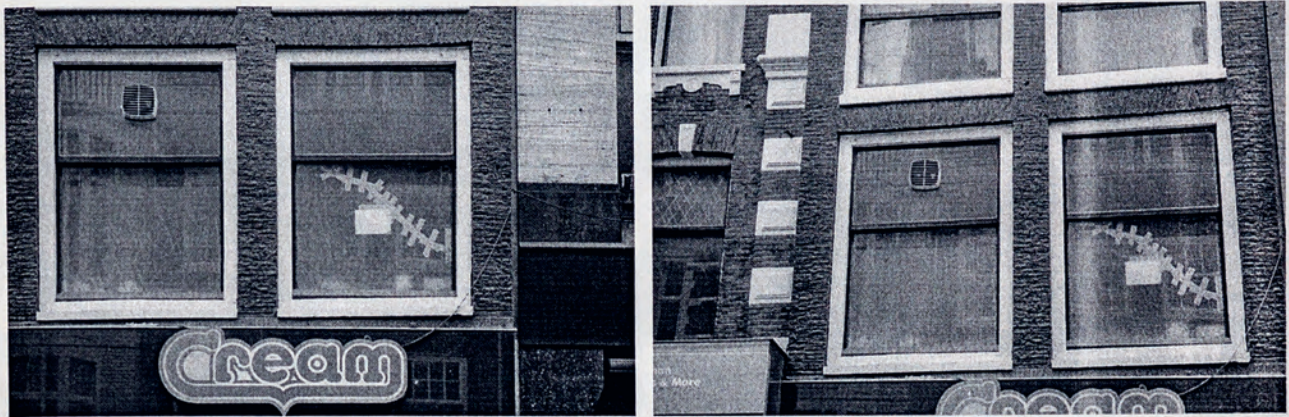
LEVELS

x (a)

recycled
messages

recycled

paper.
strip

cream.
stand →

deellahr

cree